Були ми в натовпі. Не знаю, як це сталось,
Що люди роз'єднали нас. Тебе за руку
Тримав я міцно, та лиця твого не бачив.
Почувши раптом крик, я випустив долоню:
Можливо, ти від болю скрикнула? Даремно
Я намагавсь тебе знайти в тісняві. Люди
На мене почали недобре поглядати,
Бо я хапав за руки їх. А ти пропала.
Нарешті хтось мене піймав за лікоть. "Злодій,
Дивіться, злодій тут орудує!" — він рявкнув.
Я перестав тебе шукать. Мені на очі,
Такі смішні в день празника, набігли сльози...